

[Henning Philipsen.]

det rimeligt, at man med lovforslaget halverer afgiften på radioapparater; jeg synes, det er særdeles rimeligt.

Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget mere ud over, at SF-gruppen anbefaler såvel ændringsforslagene som lovforslaget til vedtagelse, idet dog hr. Per Dich har givet udtryk for, at han ikke kan medvirke til gennemførelsen, og det vil han selv nærmere motivere.

Axel Ivan Pedersen: Som det fremgår af betænkningen, har jeg ikke kunnet medvirke til gennemførelsen af en nedsættelse af vinafgifterne på de foreslåede vilkår, og jeg skal i den anledning tillade mig at motivere min stilling.

Baggrunden for lovforslaget er som bekendt, at vinafgifterne i EF-landene er betydelig lavere end vore, hvilket af vinbranchen er forebragt at ville påføre dem en ublid konkurrence, et anbringende, som utvivlsomt er rigtigt. Min vægring ved at gå med er da også kun afledt af den måde, hvorpå man forsøger at kompensere for tabet for statskassen, og det er herom, jeg vil gøre nogle bemærkninger.

Allerførst vil jeg dog henstille til regeringen, at den inden for EF's rammer understøtter de bestræbelser, der er i gang i fællesmarkedet for at gennemføre en harmonisering af såvel øl- som vin- og spiritusafgifterne, sådan at de nærmer sig det danske niveau. Der vil for landene være fiskale og tiltrængte ædruelighedsmæssige interesser forbundet hermed. Det er i denne forbindelse værd at erindre sig de meget værdifulde ædruelighedsmæssige fordele, Danmark opnåede i 1917 og de følgende 10-15 år. På grund af den efter anden verdenskrig fremkomne velfærdsudvikling er disse fordele imidlertid sat over styr, men ikke alene af den grund. Spiritusbeskatningen er nemlig ikke fulgt med i den almindelige prisudvikling, og jeg kan i den forbindelse nævne, at blandt de spørgsmål, udvalget har stillet finansministeren, er der et, der går på denne problematik. Besvarelsen vil blive optrykt i et bilag til betænkningen, og jeg kan her nævne, at såvel afgiften på øl som på vin har holdt sig uforandret siden 1965, for øls vedkommende med 75 øre på en pilsner af skatteklasse I og for vin med 4 kr. 32 øre pr. flaske, mens akva-

vitten trods forhøjelsen i september kun ligger 2 kr. højere end i 1965. Reguleringspristallet er i samme tidsrum steget fra 110 til 156 på basis af 100 i 1963, og den gennemsnitlige timeløn for faglærte, ikke-faglærte og kvinder er steget fra 9 kr. 86 øre i 1965 til 21 kr. 37 øre i 2. kvartal af 1972.

Det er på denne baggrund, jeg har forsøgt at vinde gehør for, at kompensationen for nedsættelsen af vinafgiften blev skaffet til veje ved en forhøjelse af afgiften på øl, som ikke vil blive påført nævneværdig konkurrence udefra. Ølindustrien er i forvejen stærkt beskyttet dels gennem bestemmelser i restaurationsloven, dels gennem betydelige fritagelser for indkomstbeskatning, i hvert fald for De forenede Bryggeriers vedkommende. Men det lykkedes desværre ikke at vinde tilstrækkelig forståelse for mit forslag, og efter at jeg har hørt resultatet af drøftelserne i partigrupperne, finder jeg ingen anledning til at demonstrere ved at stille ændringsforslag, som kun kan mønstre få stemmer på nuværende tidspunkt.

Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde en bemærkning i anledning af, at B.T. i går bebudede en almindelig stigning af vinpriserne. Bemærkningen går på det spørgsmål til branchen, om hele aktionen for en nedsættelse af afgiften kun har haft til formål at skabe grundlag for prisstigninger. Man skulle ellers tro, at branchen var interesseret i at tage konkurrencen op, og man skal i hvert fald ikke lade sig forlede til at tro, at prisstigninger kan bane vej for en yderligere nedsættelse af vinafgifterne.

Per Dich: Når jeg ikke kan følge mit partis ordfører i denne sag, hr. Henning Philipsen, skyldes det ikke manglende sympati for ideen om at sætte afgifterne på vin ned, men den efter min mening forbløffende måde, hvorpå man vil kompensere for denne provenuedgang. Det forekommer mig, at man her retter bager for smed til gavn for købmanden i grænseområdet.

Jeg fristes til i denne sammenhæng at give finansministeren en konstruktiv idé, idet man med samme relevans kunne nedsætte punktafgifter på elektriske pærer ved en særavgift på salget af grev moltkepærer eller eventuelt Rynkebymost. Jeg må afholde mig fra at stemme.